

[Landbrugsministeren.]

på planteproduktion, ville vi uhjælpelig komme bagefter.

Må jeg i øvrigt sige, når hr. Sigsgaard i den forbindelse nævner u-landene, at der er nok mange andre problemer, som kunne og skulle løses, før vi ville forsøge at løse u-landenes problemer ved at omstille Danmarks landbrugsproduktion fra en animalsk produktion til en planteproduktion.

Fru Dorte Bennedsen gjorde i sit indlæg heroppe i hvert fald én fejl. Hun sagde, at der var vedtaget en ikke-leveringspræmie for mælk. Det er der ikke. Forslaget om en sådan ikke-leveringspræmie blev trukket tilbage under forhandlingerne. Jeg skal ikke benægte, at det måske dukker op senere, men det er i hvert fald ikke indtil dette øjeblik vedtaget.

Der er af hr. Fuglsang fremsat et forslag om motiveret dagsorden, som regeringen ikke kan anbefale til støtte. Tværtimod må vi anbefale at stemme imod, først og fremmest, fordi der er et punkt om etableringsret og fri jordhandel, som måske ikke er i overensstemmelse med de synspunkter, vi vil have, når vi skal behandle problemet. Det er alt for tidligt at tage stilling til, om vi skal nedlægge veto i 1978. Alle de andre ting er jo en ønskeseddel, som ethvert barn kunne skrive til jul, uden at man har nogen som helst forklaring på, hvordan disse i og for sig hver for sig meget ønskværdige problemer skulle løses.

Vi tror ikke på, at det lader sig gøre at løse landbrugets problemer ved at fremsætte et forslag til dagsorden, som indeholder alle de ting, som selvfølgelig er problemer. Det kræver langt større arbejde og forarbejde, før man kan få den slags ting vedtaget, så det virkelig fungerer.

Forespørgeren (*Fuglsang*) (DKP):

Til de mange, som har ment, at det måske ville være klogt at vente med denne debat, til det nedsatte udvalg har afsluttet sit arbejde, vil jeg gerne sige, at jeg i og for sig ville finde det mere rigtigt at vende det om, og sige, at man burde have haft en sådan principdebat, før udvalget blev nedsat. Det er trods alt her, ansvaret ligger og de endelige afgørelser træffes, og derfor ville en sådan debat kunne skabe noget af den klarhed, som kun kunne gavne udvalget. Og når

ministeren nu siger, at vores dagsordensforslag ligner noget af en ønskeseddel, kan jeg godt indrømme, at det er en slags ønskeseddel, men den kan også i nogen grad give nogle af de retningslinjer, som måske kan hjælpe udvalget i dets arbejde.

Endelig vil jeg sige, at der efter min mening havde været grund til en tidligere debat, også fordi, det, som det er sagt, efterhånden må være på tide at gøre status over, hvor dansk landbrug står, og hvilke problemer vi står over for som følge af vores medlemskab af fællesmarkedet. Jeg tror, der af forskellige har været hentydet til de beretninger, som er kommet bl. a. fra Kaare Milters med sammenligningen mellem produktion og eksport i henholdsvis Danmark og Holland, en sammenligning, der på ingen måde fremtræder til Danmarks fordel.

Nu mener jeg i den henseende ikke, det er rigtigt, som der har været tilløb til, at lægge skylden for, at EF ikke er blevet, hvad man havde ventet, på særlige danske forhold. For at der er problemer med landbruget, er jo ingenlunde noget, som blot gælder Danmark, det er i høj grad noget, som præger landbrugets stilling ud over hele Europa, ikke mindst i fællesmarkedslandene. For øvrigt tror jeg da nok, vi kan sige, at de små hyggelige sammenkomster, som de europæiske landbrugsministre fra tid til anden afholder nede i Bruxelles, mere end noget andet vidner om, at netop her har vi en af århundredets store fallitter.

Jeg er meget glad ved, at hr. Kofoed tilføjede mig interessen for dansk landbrug som det egentlige motiv for min forespørgsel og ikke, som hr. Lowzow syntes at mene, at det var Sovjetunionens landbrug, jeg tænkte på, for det er i hvert fald ikke tilfældet.

Hr. Lowzow talte om noget, han kaldte det forskrækkede landbrug. Nu har landbruget eller rettere sagt stadig flere landbrugere grund til at føle sig forskrækkede og utrygge med hensyn til fremtiden. Tænk blot på den strukturtilpasning, som også har været omtalt i mange af indlæggene. Vi ved, hvordan titusinder har forladt landbruget. Det begyndte med at være de små, de urentable, dem, der ikke kunne klare sig. Men hvor har deres tryghed været henne, og hvor er de nu?

Men det, man ydermere siger, er, at man